

Jak překonat selhání a ztrátu

- *mluví* Dan Mohler

Dan Mohler - How to Move Past Failure

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **03**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Jak překonat selhání a ztrátu

[[část z nějaké Power & Love konference, asi konec r. 2011]]

O měsíc později jsem potkal muže, který potřeboval okamžitý zázrak. Měl vyhřezlou kýlu, měl nemoc, kterou si nepamatuji. Celá svalová stěna degenerovala a rozpadala se a jeho velká kýla vyhřezla právě v těchto místech a byla takto velká. Když si vyhrnul kalhoty, tak se to vyvalilo ven. Měl tam jen kůži, která držela jeho vnitřnosti. Umíte si to představit? Přišel jsem k němu a říkám: "Človče, věřím, že slyším ve svém srdci že potřebuješ, aby se Bůh dotkl tvého těla, že máš vážný problém, který potřebuje být uzdraven právě teď. On se na mě podíval, do očí mu vstoupily slzy a řekl: "Jak to víš?" "Já nevím, prostě to vím, to asi Bůh.." Nikdo mi neřikal, že to je "slovo poznání", neznal jsem žádné termíny. Nechodil jsem na biblickou školu... Zeptal jsem se ho, zda by mu nevadilo kdybych na to položil svou ruku. Protože když oddělal svůj pásek, tak se ta věc vyvalila. Bylo to skvělé. Byly mi 4 měsíce v Pánu a vůbec mě to nepřivedlo do rozpaků a chtěl jsem na to položit ruku, protože si říkám: "Bůh mi to ukázal! Bůh mi řekl, že s ním něco je!"

Takže mě nerozhodilo, jak to vypadalo, nerozhodilo mě přirozené zjištění, že tam nemá svalovou stěnu. Byl jsem inspirován živým Bohem, který dechl do hlíny a učinil člověka. A není to o tom, co se nestane, není to o tom "a co když se nic nestane?" Je to o: "Jdeme na to!" A hádejte, co se stalo. Ta věc se uzdravila mně pod rukama, cítil jsem, jak se zavírá. Ed šel na operaci a v jeho břišní stěně nebyla ani skulinka, vše bylo normální a dráty mu tam nedávali. Sledujte. Pokud se někoho dotknete a nestane se to takto, tak tehdy radši moc nerozumujte, neptejte se a hlavně neustupujte. Tehdy nesmíme obrátit víru na náhodu, výhru nebo prohru a chvíli v čase. Víra je pozice vašeho srdce "věřit tomu, čeho On dosáhl." Vidíte?

Musíte porozumět, že jsem nadšený, mám v srdci oheň. Za první rok svého křesťanství jsem viděl tolik uzdravení a zázraků, že se to zdálo být absurdní. Lidé mi říkali "speciální", ale nebyl jsem speciální. Ale vlastně jsem. Jsem velmi speciální pro Boha. Ale ne speciální v tamtom smyslu. Lidé říkali: "Jsi obdarovaný." A já jen přítom na skrytém místě četl Jeho Slovo a pohyboval se ve víře jako věřící. Nebyl to žádný "dar uzdravení", ani "pomazání uzdravení" ale to, co je v duchu každého člověka a co neučíme. No tak, On dal dary do Církve pro přípravu a vybavení svatých ke službě, aby ten dar byl rozmnožen a všichni v něm mohli působit. Bůh to nevložit vše na svého Syna, aby vybral a vyvýšil pár lidí, aby dělali konference a sloužili nám. Tohle Bůh neudělal.

Takže ty věci se děly, protože jsem viděl, kým jsem se stal v Něm a byl jsem inspirován prostě začít věřit vírou a vkládat svoje ruce na nemocné a jít po tom a nebál jsem se selhání. Začal jsem chodit do nemocnic a viděl jsem změněné věci, začali mi volat lidé a říkali: "Volám ti, protože tamten říkal, že jsi muž, který se umí modlit modlitbu víry." A já jsem si myslel: "Ale my všichni bychom se měli modlit modlitbu víry. Proč na mě ukazují?" A začal jsem si uvědomovat, že Církev byla zmrzačena svými zkušenostmi nebo nedostatkem zkušeností. Uvědomil jsem si, že věci, o které jsme usilovali a nestaly se mají silnější hlas, než tato Kniha. Protože v tom jste stále kvůli sobě, kvůli tomu, jak se cítíme, a kvůli tomu, co jsme prohráli a co jsme nevyhráli. Pokud cítím, že jsem nevyhrál, tak proč nejsem víc inspirován, pokud mám Boha nade všechno a proč po tom nejdu víc a nezáskám Ho víc, protože jsme povoláni vyhrát? Proč bych se vzdával? Proč bych to bral osobně? Proč bych, když utrpím ztrátu, nešel víc po Něm? Takto já přemýšlím a jsem Duchem Svatým vycvičen takto přemýšlet.

Pokud ztratím milovaného blízkého, pokud sem se modlil a modlil a neviděl jsem odpověď, tak proč by mě to nehnalo k Bohu, abych se položil před Něj a řekl: "Cokoliv ve mně co je třeba zbudovat, dej to do mě, vybuduj to ve mně, protože pokud by se jich dotkl Kristus, tak by vstali a já Tě reprezentuji, vybuduj mě v Pravdě a manifestuj se mi a skrze mě, já to nevzdám! Pokud začnu s "ano i ne" a "možná" Evangeliiem, tak ztroskotám. Bible říká, že On je "ano a amen" a každé zaslíbení je skrze Něj "ano a amen" k Boží slávě skrze nás. To znamená, že On je "ano" a my jsme

"amen." Ježíš je "ano", my jsme "amen". Je to k Boží slávě skrze nás, je to nesmírná moc skrze nás. Rozumíte?

Tyto znamení budou následovat ty, kdo věří. Ježíš vstane z mrtvých a nemyslím, že by nebyl nadšený a vášnivý, a říká svým učedníkům: "Je mi dána všechna moc na nebi i na zemi" - nemyslím, že to řekl jen tak, věřím, že se to místo asi třásl. On právě porazil peklo smrt a hrob, právě porazil ďábla, naplnilo se Boží proroctví z Genesis 3 a Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Všechna moc. Kolik? Všechna moc byla dána mně, jak na nebi, tak na zemi, proto BĚŽTE! Co právě udělal? Právě vás zahrnul do své moci a říká: "Co je mé, je vaše a co je vaše, je mé." Jste dědicové Boží a spoludědicové Kristovi! Já jsem to v té Knize našel! A církev se může snažit nám to vymluvit, říkat: "Uklidni se, najdi rovnováhu, používej moudrost..." - A čím moudrost?! Proč? Moudrost, že jsme byli v minulosti zraněni, protože jsme neviděli odpovědi a zanechalo to na nás šrámy? A nebo moudrost, že ctíme Jeho Slovo nadevše, protože Bůh ctí svoje Slovo nad své jméno? Protože nejste schopni vidět Boží integritu, pokud se nedíváte přes neomylnost a neměnnost Jeho Slova! Žalm 138:2 "Bůh vyvýšil své Slovo nad každé své jméno." A my se modlíme ve jménu Ježíš, jako by to bylo abrakadabra a nerozumíme moci Jeho jména skrze majestát Jeho Slova. To není formule, která nám má pomoci, když máme problém. Slovo odhaluje, že On je jméno nad každé jméno a že zvítězil a vyhrál. A On nás do toho zahrnul a jsme Jedno s Ním. Zamyslete se nad tím. Byla mi dána všechna moc na nebi i na zemi, proto běž, Henry. Co tím říká? "Tituluji tě a pasuji tě spravedlností a dávám do tebe svoji moc, nyní běž a buď, kým jsem Já v tobě."

To znamená, že my nečekáme na Boha, Bůh čeká na nás, až porozumíme. A my jsme přitom zklamaní, bereme život osobně... Ztratíme jednu dvě bitvy a dovolíme tomu mluvit a pak nás někdo potřebuje a my se bojíme do toho jít, protože jsme si vědomi dvou posledních selhání... Zapamatujte si, že ty selhání by nás měli jediné víc nakopnout, abychom do toho šli zase, a to kvůli zaslíbení, ne kvůli tomu, co se nestalo. Protože všichni jasně víme, že pokud by se jich dotkl Ježíš, tak by vstali. Ani si nemůžete představit nic jiného. A to v každé situaci, která nám zlomila srdce. Já sem to zažil mnohokrát, nenaparuji se, můžete mě soudit, ale mýlíte se. Držel jsem děti a viděl je umírat, a držel jsem děti a viděl je žít. A vezmu další, které mi přinesete a s integritou a ctí se budu modlit. Viděl jsem nádory, které neustoupily, ale taky jsem viděl nádory utíkat před jménem Ježíš. Viděl jsem žít lidi, kteří neměli žádnou naději a pak sem viděl některé zemřít - a mně se nelíbí, že zemřeli protože mají zaslíbení života. Ale já nad tím nebudu rozumovat a už vůbec o tom nebudu debatovat. Já se za ně nepřestanu modlit a půjdu a budu bojovat v tom ringu, mě nesrazíte k zemi. Pořád budu švihat tou pálkou, budu odpalovat a získáme nějaké homeruny a mety. Nebojím se, že promáchnu. Pokud se nepostavíte na metu, tak neuděláte vůbec nic. Můžete sedět a diskutovat o své teologii, jak moc chcete a všechno vám uteče. Běžte na to hřiště a švihejte pálkou.

Není to o řečech "ano, ale..." nebo "no a co potom..." Je to o tom: "Tak praví Pán!" A On říká: "Podívej, pokud věříš, tak na ně vkládej ruce." Když se snažíte diskutovat, tak vím, že máte důvod, příběh, zranění a nejsem necitlivý, protože jsme to zažili všichni. Pokud mně nedovolíte mluvit k vám takto na rovinu, tak jste se stali přecitlivělí a jste v tom kvůli sobě a já vám ani nemůžu říkat pravdu a realitu, protože se urazíte a načepýří se vám peří. - Tohle musí v církvi přestat. Není to o nás, je to o Království a aby byl osvobozen svět, ve kterém žijeme. Není to o našich pocitech, obraně sentimentu a psaní knih o našich zkušenostech, kdy se snažíme bránit, co cítíme a co necítíme. - Protože pokud je to na úkor Pravdy a Pravda nás osvobozuje, tak je to problém. Vaše realita není, čím jste prošli vy, ale čím prošel On. A já jsem neviděl vždycky vítězství, ale nespustím z Něj své oči. A řeknu vám, že dnes je díky tomu naživu spousta lidí. A spousta lidí je šťastných, že jsme to nevzdali a nepřepisovali Knihu, která je již napsána. Sledujete?

Nemůžete dovolit osobní ztrátu, aby vám stála v cestě. Musíte se položit před Bohem a požádat Ho, aby vás od toho obmyl, aby opět dal do vašeho srdce odvalu, abyste viděli dál za fyzickou ztrátu a uvědomili si, že život je mnohem více, než "ted" a vaše ztráta. Pravda je, že křesťané teď už

nemohou prohrát, když Ježíš již přišel. Smrt není konečná, smrt už nemůže nadále krást. Můžete přijít o dítě, o partnera a máte důvod se radovat uprostřed reálné fyzické ztráty a slz.

Na díkůvzdání, co teď bylo, byla ta malá židlička Billyho prázdná a my se o tom bojíme i jen mluvit, nikdo nic neříká, všichni mlčí a všichni se bojíme, modlili jsme se a divíme se, kde Bůh byl a jaký vůbec je, zda vůbec uzdravuje, co jsme udělali špatně a to všechno nám zní v hlavě a brání nám to v přiblížení se k Němu a v intimitě, protože Ho ani neznáme. Židle malého Billyho je prázdná a nikdo o tom nechce mluvit, protože ta bolest je skutečná a on byl takové světélko a nyní zde již není a je to tolik nefér! Je v pořádku, že mluvím bez obalu? Takhle to je. A jediné, co potřebujeme, je rozumět tomu ve víře.

To neznamená, že vám Billy nebude chybět. Neznamená to, že by neodešel předčasně - ve smyslu, že měl zanechat odkaz, měl naplnit svůj osud, cítíme se okradení - ale tak to není. To je všechno sice skutečné, ale kdy prostě budeme děkovat a uvidíme věčný život a celkový obraz, abychom mohli dál běžet dobře a byli připraveni bojovat za jiné děti? Nebo to připíšeme "Boží svrchovanosti", Bohu, a budeme říkat "co má být, to se stane"... - Ale na co pak máte meč? K čemu máte tu všechnu moc? Proč se vůbec modlíte? Proč máte moc Jeho jména? A proč vlastně máte v sobě Ducha živého Boha? Proč máte zaslíbení? Proč bojovat, pokud vše záleží na svrchovaném Božím rozhodnutí? Proč je život a smrt v moci vašeho jazyka? Proč lidé sklízí, co zaseli? Proč lidé hynou pro nedostatek poznání, pokud je vše, co se děje, Boží rozhodnutí? Vzpamatujme se, čtěme tu Knihu a přestaňme ji popírat. A neobviňujeme se a neříkejme, že to je naše vina, ale poznejme Ho víc, protože Billové tohoto světa potřebují Tělo Kristovo.

Takže co uděláte na den díkůvzdání? Stačí jeden člověk, který si to uvědomí, zvedne ruce a řekne: "Poslouchejte, všichni víme, že Billyho židle je prázdná..." - "Ach..." - a žena vás žduchne loktem. "Pšš, nepřipomínej to..." Ale proč? Všichni to přece víme. K čemu to nepříjemné ticho? No tak! Koho se snažíme chránit? Tím se jen ničíme, nikoho neoklameme - to nám nepomůže. Co nám pomůže je pravda a vděčnost. Zvednete svoje ruce a řeknete: "Bože, děkuji Ti za tuto rodinu a děkuji Ti za malého Billyho, za to, jakou pro nás byl radostí, a jakým byl požehnáním těch pár let, ale děkujeme Ti, že to zde nekončí, že to pro Billyho právě začalo a že je navěky s Tebou a i když my jsme zde, pomoz nám s fyzickou ztrátou, pomoz nám s bolestmi, ale nedovol, abychom byli slabí a malomyslní, my jdeme po Tobě a pokud nás bude potřebovat někdo jiný, tak nebudeme zbabělci a nedovolíme té události, aby určovala naši víru, necháme ve svých srdcích hořet Tvoje Slovo. Bože, chválíme tě a děkujeme Ti za Evangelium, že Billy žije navěky, a že můžeme běžet tento závod." - To je čest a věrnost Králi. Cokoliv jiného značí, že to je celé o nás, Bůh selhal a my jsme zmatení a neschopní komukoliv pomoci. - A já takhle nebudu žít.

Církev by mě musela nazvat heretikem a ukřižovat, než bych se změnil. Museli byste mě zabít, protože se nezměním. Říkám to otevřeně na kameru... Ne protože bych byl necitlivý, ale protože jsem to mnohokrát zažil. A já nedovolím určovat realitu svým zkušenostem, ale pouze Jeho zkušenostem. A pokud mě povolal k Pravdě, tak po ní jdu, protože Pravda mě osvobozuje. Pokud dovolím, aby pravdu určovala moje zkušenost, tak žiji v klamu. Rozumíte? Takže si ustanovme v našich srdcích "Ano a amen". "Ano a amen."